Ч. 12 Второк 18 (30) сїчня 1900 Рік X

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цїлий рік К	4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . „	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою

на цїлий рік К	10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . „	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Рада міністрів. — До ситуациї. — З фінляндского сойму. — Зміна престола в Хінї. — Российский голос про положенє в середній Азиї. — Полудневo-африканьска війна).

В суботу вечером відбула ся рада міністрів під проводом др. Кербера, в котрій взяли участь всї міністри з виїмком міністра торговлї бар. Каля, що ще не приїхав з Софії. Міністер судівництва Спенс-Боден здав справу із страйку углекопів і рада міністрів займала ся майже виключно справою страйку. По радї міністрів конферував др. Кербер з ґр. Голуховским.

Виконуючий комітет молодоческого клюбу відбув вчера засїданє, аби рішити чи Чехи мають взяти участь в угодовій конференциї. Більшість заявила ся вправдї за висланєм відпоручників на конференцию, однако обговорювано дуже основно становище, яко ті відпоручники мають займити на конференциї та удїлено їм вказівок. — В Празї мають сими днями відбути ся вибори президента міста. Виступають против себе два кандидати: дотеперішний президент, Молодочех др. Подлїпни і Старочех др. Серб, що займає становище віцепрезидента. З тої причини лучили ся вчера в полудне в кількох точках міста розрухи, викликані сторонниками др. Подлїпного. Для привернення ладу вислано сильний відділ полициї, а коли з товпи посипало ся на вояків каміне, полиция добула шабель і розігнала демонстрантів. Доносять дальше з Праги, що від нинї будуть замкнені всї народні виділові школи а то задля недостачі палива. В найблизших днях мають бути замкнені також середні школи, а припаси вугля, які лишили ся в тих заведенях, будуть розділені між убогих.

Фінляндский сойм отворено престольною бесїдою, котра впевнює, що всї внесені до сойму предложення законів, призначені лише для добра краю; дальше заповідає бесїда примінене средств против еміграциї, викликаної неурожаєм, говорить о конечности скріплення армії і вичисляє ще инші справи, які сойм буде мусїв полагодити. Вкінци говорить бесїда, що правительство не може в ніякий спосіб допустити, аби в соймі говорено про відносини Фінляндиї до Росиї і про Росию саму. Так стало ся на попередній сесиї, а правительство не стерпілоби того, колиб се повторило ся.

В дипльоматичних кругах віденьских обговорюють дуже поважно зміну престола в Хінї і гадають, що не обійде ся без того, аби до цїлої справи не вмішали ся европейскі держави. Послам при хіньскім дворі поручено слїдити дуже пильно хід подій. До берлиньского правительства донесено з Пекіна лише о іменованю нового наслїдника престола, не згадуючи нічого о смерти цїсаря. Япан супротив подій в Хінї держить ся невтрально.

Петербургский Herold обговорюючи положенє в середній Азиї, явно признає що Росия скріпляє там свої войска, а навіть натякає на якусь намірену росийску акцию в тих сторонах. Між иншими каже, що нїхто не може ручити, що лучить ся в найблизшім часї та чи можливо буде удержати дотеперішну рівновагу сил. Тому то нїхто не може дивувати ся Росиї, що она на своїй границї між Афґаністаном а Персиєю хоче бути приготовлена на всякий случай.

Вість про тяжкий погром ґен. Уоррена вповнї потверджує ся і нинї всї англїйскі войска уступили з північного берега Туґелї. Ґен. Буллер, що доносить о відвороті своєї армії, не згадує нічого о англійских стратах, а представляє річ так, немов би він уступив із занятих становищ цїлком добровільно. Именно надїслав він до Льондона таку телєґраму: Позаяк ґен. Уоррен мусїв покинути занятий своїми войсками Спіонскоп, то згоджено ся, що новий напад на то становище поки що непотрібний. А що праве крило Бурів показало ся надто сильним, як щоби менший відділ міг крізь него продерти ся, то я стягнув мої войска на полудне від ріки Туґелї, не втративши нї одного вояка. — Так представляє річ ґен. Буллер, а між тим звістно, що Англїйцї втратили в битвах минувшого тиждня звиж 1500 людий убитих і ранених. Тепер на якийсь час будуть мати Бури знов спокій а обляженний Ледісміт не має вже чого виглядати помочи від ґен. Буллера.

---

12) *Передрук заборонений.*

ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

Історична повість Юрия Еберса

(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого видання.)

Переклав Кирило Вербин.

(Дальше).

Крезус відповів роздумуючи: Тоті маси каміня пірамід виглядають в моїх очах так, як би незмірима пустиня була їх батьком, а ті ріжнобарвні ряди стовпів в сьвятинях як би дїти буйної яри; але хоч сфінкси, що ведуть до їх брам, показують дорогу до сьвятинь, то все-таки скісні як би в кріпостях мури пільонів [1]) виглядають так, як би були уставлені до відпору. Так само надять око і ті ріжнобарвні гієроґліфічні [2]) образи, але що они такі загадочні, то відпихають від себе слїдячого духа. Образи ваших многовидних богів стоять всюди, они такі лізуть в очи, чи хто хоче чи нї, а мимо того здогадує ся кождий, що они означають щось иншого як то, що представляють, що они суть лиш легко понятими символами глубоких, ледви понятних і, як я чув, лиш многим людем приступних гадок. Всюди буває побуджувана моя цїкавість, моя охота довідати ся чогось, але нїгде не потягає мене мило і не вдоволяє тепле чувство для краси. Мій дух може би й хотїв вникнути в тайни вашої мудрости, але серце і ум мусять держати ся здалека від тих основних поглядів, на яких опирає ся ваше мисленє, ваше дїланє і цїле ваше житє, а котрі, як здає ся, учать, що житє то лиш коротка путь до смерти, а смерть то правдиве житє.

— А все-таки й у нас в житю, котре украшають шумними пирами, повну его вартість, лякають ся страху гробу та старають ся утїкати від смерти, де лиш она покаже ся. Наші лїкарі не були би так дуже славні і поважані, як би люди не вірили в їх штуку, що они уміють продовжати житє на земли. Але ось прийшов менї при сїм на гадку лїкар від очий, Небенхарі, котрого я післав королеви в Сузи. Чи поміг що? Чи вдоволені з него?

— Такий представитель робить честь науцї твого краю, — відповів Крезус. — Небенхарі також звернув увагу Камбізеса на уроду твоєї доньки. Він дав ради неодному слїпому; але матїр короля на жаль все ще не може провидїти. Нам впрочім жаль, що такий зручний чоловік уміє давати раду лиш від очий. Коли царівна Атоса занедужала була на якусь горячку, то він нїяк не хотїв дати їй якусь раду.

— То дуже природно, бо нашим лїкарям вільно лїчити лиш якусь часть тїла. У нас є лїкарі від уший, від зубів і від очий, лїкарі, що дають раду на поломані кости, а ще инші від внутрішних недуг. Після старої постанови ереїв не сьміє нїякий лїкар від зубів лїчити глухого, а лїкар від костий давати раду на недуги живота, хоч би він і як знаменито знав ся на внутрішних недугах [3]). Тота поста-

---

[1]) Пільонами звали ся по грецки величезні, мов би які башти, вільно стоячі брами, з косо стоячими стїнами при головнім входї до египетских сьвятинь.

[2]) Гієроґліфами звали ся знаки египетского письма, котрі вирізувано або видовбувано на всїляких египетских памятниках або також виписувано на папери. Се письмо складало ся з яких 500 знаків, з котрих одні означували поодинокі букви (нога означала н. пр. букву „б"; малий квадратик букву „п"; сова букву „м" і т. д.); другі означували склади, а треті цїлі слова (колїсце з точкою в серединї означало н. пр. „сонце"). Знаки ті були звичайно роблені всїлякими красками. З сего письма виробило ся опісля т. зв. гієратичне письмо (щось наша скоропись), котрим писали ереї або сьвященики, а з сего знов виробило ся трете письмо т. зв. демотичне або народне, котрого уживав нарід. Зразу не можна було гієроґліфів відчитати. Аж коли в часї походу Наполеона до Египту знайдено в містї Розетті камінну таблицю, на котрій була напись трояким письмом, гієроґліфами, демотичним і грецким письмом, удало ся поволи відгадати значінє всїх знаків і нинї можемо вже гієроґліфічне письмо так само читати, як кожде инше. Згадана камінна таблиця знаходить ся нинї в британїйскім музею в Льондонї.

[3]) На цїлу штуку лїкарску у стародавних Єгиптиян кинув нове сьвітло папірус Еберса, котрий сей учений роздобув в містї Тебах в Египтї.

З руских товариств.

Про загальні збори філії „Просьвіти в Тернополи, котрі відбулись дня 10 січня с. р., пишуть: Із справозданя секретарского довідались ми, що за час від послідних зборів отворило ся заходом виділу 11 читалень, будь перемінених на статут „Просьвіти“; з того 8 в повіті тернопільскім, а 3 в повітах сусідних, а то: 2 в скалатскім а 1 в бережаньскім. Читальні, отворені в тернопільскім, суть: а) новоотворені в Ходачкові великім, Прошовій, Ладичині і Забойках; б) перемінені в Смиківцях, Острові, Должанці і Бірках великих. В повіті скалатскім новоотворились читальні в Жеребках шляхоцких і в Теклівці; надто в Жеребках королівских єсть уже принятий статут намістництвом, але читальня ще не отворилась. В бережаньскім повіт, отворила ся читальня в Бишках. (В двох сусідних повітах трудив ся виділ тутешний з тої причини, що в Бережанах отворилась філія „Просьвіти“ доперва недавно, а в повіті скалатскім нема і доси філії).

Крамниць при читальнях отворилось пять, іменно: в Настасові, Ладичині, Івачеві долішнім, Буцневі і в Курівцях.

При отвореню читален був все делеґат виділу на річні збори читален і принагідно при люстрациї з відчитом до слідуючих читалень: до Буцнева, до Ладичина, до Луки великої, до Острова і до Мишкович всюда по два рази, а раз до Микулинець (тут за-для спізненої пори відчит відпав). Всїх відчитів разом дав виділ 20. Люстрациї перевів виділ: читальні і крамниці в Білій і крамниці в Дичкові.

Виділ вислав був свого відпоручника на віче господарске до Відня в особі п. Валентия Левандовского, начальника громади Кутковець, давши єму на дорогу 30 зр. і виставравшись о знижене карти їзди.

Також брав виділ участь у всїх торжественних хвилях народних, як в уряджену вечера в память Шевченка, в депутациях до президиї старостьва з нагоди 50 лїтного панованя Цїсаря і по отвореню рускої гімназиї в Тернополи, а також висилаючи телеґрами при нагоді всяких народних торжеств.

Вкінци довідали ся збори, що справа завіщаня бл. п. Симеона Кузьмовича, вислуженого учителя в Жеребок шляхотских, поручена була виділови тутешному до вступного полагодженя; відпоручник виділу заняв ся тою справою і здав справу о тім виділови головному. Той відпоручник їздив опісля на похорон тогож тестатора.

Також старав ся виділ урядити віче силами повітовими, відносив ся до дотичних лячностий, але на жаль, надії его завели і тому віче устроїти ся не дало.

До нового виділу вибрані: вп. Євст. Цурковский. Вол. Громницкий, Яків Вацик, Іван Іванчук з Дичкова і пп. Омелян Терлецкий, Дмитро Дмитерко і Дмитро Кріса, господар з Острова, а на заступників пп. Стефан Сатурский, Семен Седляга з Бірок великих і Іван Кушужа з Загробелї.

Виділ уконституував ся в сей спосіб, що головою вибраний о. Цурковский, заступником проф. Ом. Терлецкий, касиєром о. Вол. Громницкий, секретарем п. Дмитерко а бібліотекарем о. Вацик.

З рефератів відчитаний був лише реферат про каси Райфайзенївскі п. Іваном Петрушевичем, делеґатом Виділу краєвого, а другий реферат „про користи в господарстві з комасациї ґрунтів“ відпав з тої причини, що не прибув п. Василь Король, делеґат „Просьвіти“. (Неприсутність свою оправдав присланим листом).

Новинки.

Львів дня 29-го січня 1900.

Редакция і адміністрация „Народної Часописи“ містить ся тепер в бюрах „Gazet-и Lwowsk-oї“ в каменици ч. 12 улиця Чарнецкого на II-ім поверсї і туди треба адресувати всякі письма.

— **Лекциї лектури рускої мови на львівскім університетї** зачали ся вже. Той лекторат зорґанізовано передовсім для Поляків, що не знають цїлком рускої мови, або знають єї дуже мало. Лекциї відбувають ся в пятницю та понедїлок на університетї в IV. салї, а то у I. відділї (для тих, що нічого не знають) від 5 до 6 год., а у II. відділї (для тих, що хочуть вправити ся в письменнім уживаню рускої мови) від год. 6—7.

— **Др. Оскар Відман**, примар загального шпиталя у Львові і надзвичайний професор львівского університету, один з найлїпших лїкарів у Львові, помер вчера рано на серцеву недугу.

— **Інфлюенца ширить ся.** Міністерство справ внутрішних дістало вість, що інфлюенца (нежит або катар, званий у нас „смотолокою“ сполучений з горячкою і загальним розстроєм, котрого наслїдком буває часто запаленє легких і смерть) ширить ся епідемічно в кількох містах полудневої і полудневo - західної Европи. Може длятого бути, що ся хороба розширить ся на більші простори яко хороба заразлива і длятого в наслїдок розпорядженя міністерства краєві правительства повідомили старостьва і маґістрати, щоби ті власти звертали більшу увагу на сю хоробу і наколиб она де проявила ся робили зараз все, що потреба та приготовили на час відповідні місця в шпиталях. Наколиби інфлюенция проявила ся як пошесть то треба висилати о ній подібно як і о иньших пошестях справозданя до краєвого правительства.

— **В Карлові**, повіта снятиньского, — як звідтам пишуть — відбуде ся вї второк 30 го н. ст. с. м. велике торжество „25-лїтний ювілей заведеня тверезости“ і місия, що вже зачне ся в понедїлок. На торжестві буде станїславівский епископ Шептицкий

— **З Сокаля** пишуть: В нашім містї скажений пес покусав кількоро людий. Покусані сей час від'їхали до Кракова до лїчницї дра Буйвіда. Пес той покусав також богато безрог і худоби, отже маґістрат приказав держати пси, свинї і худобу через три місяцї в стайнях.

нова на то, щоби лїкар тим лїпше знав свою штуку; як і взагалї єреї, до котрих належать також і лїкарі, учать ся всего дуже пильно і основно. Онтам стоїть дім старшого єрея Нейтготепа, котрого знане зьвіздарства і мірення землї навіть сам Пітаґорас дуже вихвалював. Той дім припирає до присїнка, котрим входить ся до сьвятинї богинї Нейт, володітельки Саіса. Хотїв би я, коби менї так вільно було, показати тобі святий гай з его прекрасними деревами і ті пишні стовпи сьвятинї, котрих наголовки наслїдують вид цьвітів льотоса та величезну каплицю з ґраніту, котру я в Елефантіне велїв витесати з одного каменя, щоби єї принести богинї в жертві. Але на жаль сьвященики просили мене, щоби я навіть вас повів лиш до мурів, що окружають сьвятиню та до пільонів сьвятинї. Ходи, підемо тепер до моєї жени і до доньок, бо они тебе полюбили і я хотїв би, щоби ти набрав прихильности для бідної дівчини, заким підеш з нею в далекий край і до чужих людий, котрим має стати царицею. Правда, ти возьмеш єї в свою опіку?

— Можеш на то спустити ся — завіряв Крезус Амазіса стискаючи єму взаїмно руку. — Буду як батько доглядати твоєї Нітетіс, а я їй придам ся, бо помочи жіночих сьвітлиць в перских палатах аж надто хоробкі. Впрочім на ню будуть дуже зважати. Камбізес може бути вдоволений своїм вибором, і він то буде уважати собі за велику честь, що ти віддаєш єму свою найкрасшу дитину, бо хоч і Тахот не менше люба, як Нітетіс, то все-таки недостає їй тої величавости, якою тамта відзначає ся, а з якою до лиця будучій перскій королевій. Небенхарі говорив лиш о твоїй донцї Тахот.

— А я мимо того посилаю мою Нітетіс. Тахот така делїкатна, що ледви чи видержала би таку дорогу і біль розлуки. Як би я так хотїв зробити, як менї серце каже, то не сьміла би і Нітетіс іти до Перзиї. Але Єгиптови треба мира, а я перше був королем, заким став батьком.

Глава пята.

Прочі члени перского посольства вже були вернули до Саіс зі своєї поїздки Нілем до пірамід; лиш Прексаспес, посол Камбізеса, був вже в дорозї до Перзиї, щоби звістити короля о успіху его сватаня.

В палатї Амазіса було дуже гутірно. Дружина Камбізесового посольства, котра складала ся майже з триста людий і високі гості, котрій віддавано всяку лиш можливу почесть, заповняли всї комнати великої саітскої палати. На подвірях крутило ся повно прибочної сторожі і достойників, молодих єреїв і невільників а всї в як найбогатших сьвяточних одежах.

Король хотїв нинї на торжестві в честь заручин своєї доньки показати все своє богатство і всю пишноту свого двора.

Висока сьвітлиця принятий, що виходила на город і опирала ся на ріжнобарвних стовпах, а котрої синя стеля була богато украшена всїлякими малюнками, представляла дїйстно чародїйний вид. На стїнах і стовпах помальовано богато образами і гієроґліфічними знаками висїли лямпи з крашеного папіруса, котрі надавали дивного блеску, досить подібного до того, який буває від сьвітла сонця, коли оно сьвітить крізь закрашені шиби. Місце межи стїнами а стовпами було заставлене добірними тамарисками [4]), листистими ростинами і корчиками цьвітів, а поза тими укрита стояла цїла громада людий, що грали на гарфах і флетах, а котрі повитали гостий торжественною одностайною музикою [5]).

Посеред камінного помосту виложеного білими і чорними квадратовими плитками стояли столи заставлені студеними печенями, солодкими стравами, кошами з поукладаними в них овочами і тїсточками, золоті збани з вином склянні чаші і артистично повироблювані вази з цьвітами. Коло них порало ся множество богато повбираних невільників, котрі під проводом двірского подавали страви і напитки поодиноким гостям, що або стояли, або порозпирали ся на дорогих кріслах з опиралами та розмавляли з своїми приятелями.

Товариство складало ся з мужчин і женщин всїлякого віку. Входячим красавицям подавали молоді сьвященики, особлєті слуги короля хороші китицї цьвітів, а неодин знатний молодець з'явив ся з цьвітами, котрі він підчас торжества не лиш віддав тій, котру єго серце собі вибрало, але навіть тикав їй таки під сам ніс.

Єгиптяни, що явили ся були так само убрані як на приняте перского посольства, показували ся чемними, ба навіть як би підданими супротив женщин, між котрими впрочім мало було визначних красавиць. Але що правда було неодно око мігдалової форми, що сьвітило ся чародїйним блеском, котрий ще збільшало

Єсть се книга, в котрій зібрані всїлякі лїки на ріжні недуги, а той, що написав ту книгу, навіть вказує на жерела, з котрих він відписував. Мимо того сказано, що сю книгу написав бог Тот (Гермес). Із сеї книги показує ся, що Єгиптяни знали множество всїляких лїків, що они уміли добре розпізнавати недуги і знали способи, якими можна устеречи ся від зараження. Показує ся також, що мимо того, що були лїкарі специялїсти, то все-таки кождий з них був обовязаний знати ся і на иньших недугах.

[4]) Тамариск — біждерево або біждерник.

[5]) Опис сего товариства єсть взятий із стїнних малюнків, які знайдено в гробових каплицях, т. є. в першій сали гробниць богатих Єгиптиян, викованих в скалах. В сїй сали збирали ся своякі померлого, щоби тут его душі і его статуї. Ка, складати жертву і поминати его. Та й образи на стїнах пригадували тут его житє, его достоїньства, его маєтність, то чим він любив занимати ся і т. и. Єгиптияни любили давати ся представляти на сих образах, як они забавляють ся з своїми кревними і приятелями. Такі образи знаходять ся особливо в гробах в місцевости Абд-ель-Курнах, де колись була та часть міста Теб, що звала ся „містом померших“ або Некрополїс.

Нещасливі пригоди. В Неполовівцях на Буковині переїхав оногди переїзджаючий туди рано о 8 год. поїзд зелїзничий господаря Андрія Дечука і відтяв ему цїлком праву ногу а крім того що й в инший спосіб тяжко покалїчив. Нещасливого відвезено до шпиталю в Чернївцях,— В орошенах повіта кіцманьского на Буковині рубав селянин Онуфрій Никольчук дерево в лїсї, а падаюче дерево привалило его і убило на місци. — На двірци в Кракові переїхала оногди машина, що пересувала ваґони пенсіонованого недавно інспектора зелїзниціСтохмальского так нещасливо, що відтяла ему голову.

— **Чого вже не дають нинї на рати!** Лексикони, стінні годинники, штучні зуби, одїж, образи, лямпи і т. н. можна нинї дістати на сплату на рати, але осли на рати то найновійший берлиньский винахід. Берлиньске товариство для охорони зьвірят змилувало ся над псами, уживаними до роботи і замість них зачало заводити ослів продаючи їх на рати. Торік продало оно 350 ослів, а сего року оголосило, що хто хоче дістати осла до роботи може его купити в товаристві на рати без підвисшеня цїни.

— **Ангел і чортиця перед судом.** Оногди арештувала віденьска полиция на масковім балю на однім з віденьских передмість 16-лїтну дівчину перебрану за чортицю і привела еї перед судию, що зве ся — ангел або по нїмецки Енґель. Показало ся, що чортиця розбила своїй матери, бідній прачцї, скриню і забрала з неї 65 зр., з котрими втекла з дому. Позаяк вітчим домагав ся укараня дівчини, засудив судия арештовану чортицю за крадїж в родинї і за фальшиве замельдоване на шість неділь строгого арешту.

— **Як ти менї так я тобі.** В однім повітовім місточку в Вестфалії в Нїмеччинї, живе собі старенький доктор, котрий через свою практику лїкарску доробив ся великого маетку. Недавно тому розгнївало его то, що маґістрат казав ему платити податок за воду і він подав рекурс; але маґістрат, видко, не дуже розбирав, що в тім рекурсї написано, лиш відкинув его а на доктора наложив ще більший податок. Тогди запросив доктор до себе панів з маґістрату і попросив, щоби прочитали письмо, котре їм предкладае. То було его завіщане, котрим він записав місту 450.000 марок (540.000 корон). Так, сказав він тогди, як ви менї так я вам; взяв завіщане, подер і кинув в огонь. Можна собі подумати, яке вражінє зробила си подія в місті.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Пільзно 29 січня. Засїдане мирового уряду в Пільзнї і Опаві проминули без успіху, бо властителї копалень не явили ся. Супротив того міністер бар. Спенс-Боден виїхав до Берна.

Льондон 29 січня. З табору Бурів під Ледісміт доносить депеша під д. 25 с. м.: В битві, яку ввели Анґлійцї дня 24 лишили они на побоевищо 1500 убитих. Зачувати, що ґенерал Буллер був тяжко занедужав, однако тепер вже виздоровів

Константинополь 29. січня. Султан Абдул Гамід наміряе виїхати лїтом до Парижа на виставу. По дорові вступить до Берлина і відвідае цїсаря Вільгельма.

Прага 29 січня. Удержуе ся тут гадка, аби на случай, колиб страйк довше потревав, ужити до робіт в копальнях войскових сил технїчних, именно піонїрів.

Нанґ 29 січня. Ґен. Мерсіе вибраний сенатором 703 голосами. Его противник одержав ледве 200 голосів.

під мальоване его краів краскою до очий, званою „mestem". Майже у всїх було волосе на голові причесане на один лад, именно так, що цїла маса его спадала довгими филясто позапїканими кучерами на плечі, а з правого і лївого боку лишало ся по однїй косї, котрі межи оком а ухом звисали аж на груди. Широкий діядем придержував ту причіску, о котрій служницї знали, що она була так само часто дїлом артиста від волося, як і дїлом природи. На самім чубку у многих двірских дам був заткненний цьвіт льотоса, від котрого кінчик звисав позад голови.

В делїкатних пальцях, повних перстенів, котрих нігтї після египетского звичаю були на червоно закрашені [6]), держали они віяри з ріжнобарвних пер, а на раменах і повисше суставів при долонях та повисше кісток на ногах мали з лоті і срібні обручики.

Суккї всїх присутних Египтиянок були так само красні як і дорогі, именно були зроблені з так тоненької материї, що аж були прозорі, а у декотрих були так викроені, що не закривали правої груди.

Як межи мужчинами визначав ся син перского короля, Бартя красою і повабностию, так була Нїтетіс, донька Фараона найкрасшою з поміж всїх Египтиянок. Донька короля, котра явила ся в прозорій рожевій сукни, з сьвіжими рожами в чорнім волосю і увійшла з своею так само убраною сестрою, була така блїда як той цьвіт льотосу, що украшав голову еї матери.

Королева Ляодіке [7]), з роду Грекиня донька Баттоса з Кирене ішла побіч Амазіса і вела молодих Перзів до своїх дїтий. Легке мереживо вкривало еї сукню з пурпурової материї тканої золотом. На красній грецкій голові мала она убране египетскої володїтельки, украшене золотим ужем [8]). Лице еї було благородне і лагідне, а з кождого еї руху видко було, що она мала ту повабність, якої могло надати лиш еллиньске виховане.

Амазіс по смерти своеї другої жінки, Египтиянки Тентхета [9]), матери наслїдника престола, Псамтіка, вибрав собі сю женщину на свою королеву в наслїдок своеї прихильности для Греків і мимо того, що ереї були тому противні.

(Дальше буде).

---

[6]) Сей звичай есть ще й нинї на Всходї. До того уживають сушеного і на порох розтертого листя і коріня ростини, званої по арабски генна або альгенна, від чого пішла іспаньска назва „алькана". Коріня „алькана" ще й нинї уживае ся до крашеня на червоно. В Египтї правительство заказало красити нігтї, але мимо того звичай сей все ще удержуе ся. Так само ще й нинї підмальовують очи (рісницї і брови) на чорно. Про красило mestem або mesdem згадуе ся в папірусї Еберса. Може бути, що староегипетска назва mesdem стоїть в звязи з грецкою назвою στίμμι (стімми), з латиньскою stibium і арабскою ismid, — антимон, бо именно вже Римляни уживали того stibium до крашеня бров і рісниць.

[7]) Так називае еї Геродот. Після королївского гербу другої (третої) жінки Амазіса, називали еї мабуть Себасте. Імя се може бути египетского походженя і значило би тогди „донька богинї Баст", але може походити і з грецкого, а тогди значило би „поважана, улюблена", а се було би доказом, що друга (взглядно третя) жінка Амазіса була дїйстно Еллинкою.

[8]) На убраню голови кождого короля і королевої був уж (Уреос або урайос) яко знак володїтельского достоіньства. В пірамідї коло Дагшур знайдено мумію доньки короля, на котрої голові був ще красний срібний діядем, а на нїм золотий уж виложений дорогими каменями.

[9]) Перша жінка Амазіса звала ся, здаесь, Анхнас і була вдовицею Псамтіка II. Она мабуть була вже добре собі стара і Амазіс оженив ся з нею, здаесь, з полїтичних взглядів.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1-го мая 1899, після середно-европ. год.

Зі Львова

посп. відходить	особ. відходить	
		День
	6·20	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·15	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Іцкан, Букарешту, Радівцїв
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Віденя
	8·45	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·10	„ Скольного, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·25	„ Янова
	9·35	„ Підволочиск з гол. двірця
	9·45	„ Іцкан, Сопова, Бергомету
	9·53	„ Підволочиск з Підзамча
	10·10	„ Белзця, Рави, Любачева
	12·50	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольного лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	3·25	„ Брухович „ „ „ „
	5·25	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	5·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·26	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·40	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави
		а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·50	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	7·—	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.10	„ Сокаля, Рави рускої
	7·20	„ Тернополя з гол. двірця
	7·42	„ „ „ Підзамча
	7·47	„ Янова від $^{1}/_{10}$ до $^{30}/_{4}$ 1900 включно
	8·35	„ „ „ $^{1}/_{5}$ „ $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$.
	9·11	„ „ „ $^{1}/_{6}$ „ $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·32	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

посп. приходить	особ. приходить	
		День
	6·10	З Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·40	„ Янова (головний дворець)
	7·55	„ Лавочного „ „
	7·44	„ Тернополя на Підзамче
	8·05	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	9·—	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·15	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·01	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
	1·40	„ Скольного, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·50		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля
		Ніч
	12·10	З Скольного, Калуша, Борислава
12·30		„ Черновець, Букарешту
2·16		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·05	„ Підволочиск на Підзамче
	3·30	„ „ „ гол. дворець
	6·—	„ Кракова, Відня, Самбора, Сянока
	6·10	„ „ „ - Хирова
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	7·58	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і сьвята
	8·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{8}$ до $^{10}/_{9}$.
	8·30	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·45		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·21	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·55	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·10	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·08	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·25	„ „ на гол. дворець
	10·30	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5

За редакцию відповідае: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера. — (Телефону число 569).